

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ (Μαρκ. η´, 34 - θ´, 1)
17 Σεπτεμβρίου 2023

Τρεῖς ἀπαραίτητες πρϋποθέσεις πὸν πρέπει νὰ ἔχει ἐκεῖνος πὸν θέλει νὰ ἀκολουθήσει τὸν Χριστό, ἀδελφοί μου, διευκρινίζονται στὴν σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ, γιὰ νὰ εἶναι κανεὶς σωστὸς χριστιανὸς καὶ μαθητὴς τοῦ Κυρίου. Ἀντίθετα μὲ τὴν συνήθεια τῶν ἀρχόντων τοῦ κόσμου αὐτοῦ, πὸν προκειμένου νὰ προσελκύσουν ὀπαδοὺς ὑπόσχονται παροχές, τιμὲς καὶ ἀπολαύσεις, ὁ Κύριος μᾶς προτρέπει νὰ ἀπαρνηθεῖ ὁ πιστὸς τὸν ἑαυτοῦ, ὕστερα νὰ σηκώσει τὸν προσωπικὸ του σταυρὸ καὶ τέλος νὰ ὑπακούσει στὶς ἐντολές του.

Ὁ Χριστὸς δὲν ἀναγκάζει καὶ δὲν ὑποχρεώνει κανένα. Ζητεῖ ὅμως ἀπὸ τὸν καθένα μας ἐλεύθερα νὰ ἀκολουθήσει μὲ συνέπεια, ἀποφασιστικότητα καὶ ἡρωϊσμό.

Τὸ «ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν» ἰσοδυναμεῖ μὲ νέκρωση πρὶν τὸ θάνατο. Ἀπαρνοῦμαι τὸν ἑαυτὸ μου σημαίνει ταπεινώνομαι γιὰ χάρι τῆς ἀγάπης τῶν ἄλλων. Χάνω γιὰ νὰ κερδίσει ὁ ἄλλος. Στεροῦμαι γιὰ νὰ πλουτίσει ὁ συνάνθρωπός μου. Ἀρνοῦμαι κάθετὶ πὸν μὲ χωρίζει ἀπὸ τὸν Θεό. Ἀγωνίζομαι νὰ ὑποτάξω τὶς ἐπιθυμίες καὶ τὶς ἀνάγκες τῆς σάρκας μου. Γυρίζω τὴν πλάτη στὴν πονηρία. Νεκρώνω ὅ,τι μὲ κρατᾷ δέσμιο μὲ τὴ γῆ. Ὑπερβαίνω τὸν ἐγωϊσμό καὶ προσπαθῶ νὰ γίνω σωστὸ μέλος τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὸ προϋποθέτει δύναμη καὶ ἀποφασιστικότητα. Πάνω ὅμως ἀπὸ τὴ δική μας δύναμη ὑπάρχει ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, πὸν μᾶς δυναμώνει γιὰ νὰ τὸ καταφέρουμε, ἐπειδὴ μόνοι μας δὲν μπορούμε νὰ παλαίψουμε κατὰ τοῦ διαβόλου.

Τὸ «ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ» ἀφορᾷ στὸν βαρὺ Σταυρὸ πὸν ἐπωμίζεται κάθε πιστὸς. Ὁ πόνος εἶναι σὰν τὸ Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ. Μετὰ ὅμως ἀπὸ τὸν πόνο τῆς Σταυρώσεως ὑπάρχει ἡ λύτρωση καὶ ἡ δόξα τῆς ἀναστάσεως. Ὅπως ὁ Χριστὸς ὑπέφερε πάνω στὸν Σταυρὸ, ἔτσι ὑποφέρει κάθε πιστὸς καθὼς σταυρώνεται κάθε μέρα γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς του.

Τὶς ἀλήθειες τῆς σταυρώσεώς μας θὰ τὶς βιώσουμε στὴν καθημερινὴ μας ζωὴ. Ὅπως Ἐκεῖνος προδόθηκε ἀπὸ τὸ μαθητὴ του, ἔτσι κι ἐμεῖς προδινόμαστε ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀγαπημένους καὶ ἔμπιστους ἀνθρώπους μας. Ὅπως ὁ Κύριος παράνομα δικάστηκε καὶ κατακρίθηκε, ἔτσι κι ἐμεῖς καταδικαζόμαστε μὲ εὐκολία ἀπὸ τοὺς συναθρώπους. Ὅπως Ἐκεῖνος περιφρονήθηκε, ὕβρίσθηκε, χλευάστηκε, ἔτσι κι ἐμεῖς γινόμαστε στόχος τῶν

είρωνειών και τών ὑβρεων τών ανθρώπων πού ἀφέθησαν δοῦλοι στήν ἀμαρτία. Κληρὸς τοῦ μαθητοῦ εἶναι ἡ μίμησις τοῦ Διδασκάλου καὶ κληρονομία τοῦ πλάσματος ἢ ζωῆ τοῦ Δημιουργοῦ.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὰ παθήματα πού μᾶς προκαλεῖ ὁ κόσμος, ἔχουμε καὶ τὰ παθήματα πού μᾶς προκαλεῖ ὁ ἴδιος μας ὁ ἑαυτός. Εἶναι οἱ πονηροὶ λογισμοὶ καὶ οἱ ἄτακτες ἐπιθυμίες πού σὰν ἀγκάθια καὶ καρφιὰ προκαλοῦν τὴν θλίψη καὶ ἀνισορροποῦν τὸν ἀγῶνα μας.

Καὶ τέλος τὸ «καὶ ἀκολουθεῖτω μοι». Ἡ ἀπάρνησις τοῦ ἑαυτοῦ μας καὶ ἡ καθημερινὴ σταύρωσις μᾶς ἐνώνει μὲ τὸν Χριστό. Ἐκεῖνος πού κατόρθωσε νὰ νεκρώσει τὰ πάθη του καὶ νὰ σταυρώσει τὶς ἐπιθυμίες του χαριτώνεται ἀπὸ τὸν Θεὸ μὲ τὰ δῶρα τῆς ἀγάπης, τῆς βαθειᾶς χαρᾶς, τῆς εἰρήνης, τὰ ὅποια γεμίζουν τὴν ψυχὴ του καὶ ἔτσι νοιώθει τὴν ἀξία τῆς ζωῆς, ἀφοῦ γίνεται δοχεῖο ἀγιασμένο τοῦ Θεοῦ.

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί,

ἡ δύναμη τών ἀπολαύσεων τοῦ κόσμου τούτου νικᾷ καὶ παρασύρει καθημερινὰ πολλοὺς ἀνθρώπους πού τυφλὰ παραδίδονται στήν ἐξουσία τῆς καὶ γίνονται χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουν θύματα τῆς ζωῆς.

Σήμερα ὁ Χριστὸς μᾶς ὑποδεικνύει ὁδὸν σωτηρίας. Εἶναι ὁ δρόμος πού ὀδηγεῖ στὸν προσωπικό μας Γολγοθᾶ, σκληρὸς καὶ ἀνηφορικὸς δρόμος, ἀλλὰ ἀποτελεσματικὸς καὶ σωτήριος. Στὴν πορεία τοῦ δρόμου αὐτοῦ θὰ κουρασθοῦμε καὶ θὰ ὑποφέρουμε, ὥσπου νὰ φθάσουμε στὸ τέρμα, πού εἶναι ἡ κατάκτησις τῆς ζωῆς καὶ ὁ θρίαμβός τῆς.

Ὁ Σταυρὸς πού ἐπιλέγουμε ὡς τρόπο πορείας, νὰ ἔχουμε τὴν βεβαιότητα ὅτι εἶναι ζωὴ καὶ ἀνάστασις. Εἶναι ὁ πόνος πού φέρνει χαρὰ καὶ ἡ νέκρωσις πού φέρνει αἰώνια ζωὴ. Ἀμήν.

[dkpdf-button]